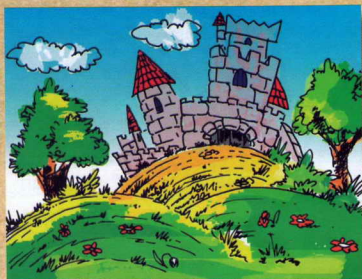

Povestea lui JESTER

Ați auzit cumva de Împărăția veselă? Se afla undeva la capătul pământului o împărăție în care toți oamenii erau din cale afară de veseli. Râdeau tot timpul, din orice și fără încetare. Nici o întâmplare nefericită nu-i oprea din râs. Brutarii râdeau când își ardeau pâinile, potcovarii când își loveau degetele cu ciocanul, croitorii când își înțepau degetele cu acul. Numai când mă gândesc mă apucă râsul, dar nu pot, pentru că trebuie să fiu serios și să spun povestea ca un adult.

Împăratul era foarte bătrân. În tinerețe fusese un cavaler viteaz. Luptase în toate bătăliile posibile, în Războiul Cupelor de Înghețată, în Bătălia Borcanelor de Miere, în Lupta Dar cel mai tare râdea Împăratul. Cel mai mult îi plăcea să-și cheme bufonul și să-l pună la tot felul de

șotii. În fiecare marți îi arunca în plină față câte o tartă cu mure, joi una cu căpsuni, iar restul zilelor îl trata cu gem de coacăze.

Bufonului îi făcea plăcere să-și amuze împăratul, însă datorită plăcintelor făcuse o alergie și căzuse la pat.

Medicul îl trimisese în Alpi, să bea lapte proaspăt și să se odihnească.

Împăratul rămase fără bufon, și asta îl plictisea teribil. Încercă să arunce cu plăcinte și după miniștrii și dregătorii curții, însă aceștia aveau treburi mai importante, pe care le rezolvau râzând, și îl evitau constant. Atunci împăratul îl chemă la el pe credinciosul cavaler, șeful armatei sale și îl rugă:

-Adu-mi un bufon, căci mă plictisesc teribil.

Cavalerul își înșfăcă scutul și desaga, sări în șea și o porni la trap, lăsând în urma sa un nor de praf alb precum praful de copt.

Și merse el toată ziua, până când pierdu drumul și se rătăci. Descălecă și o porni agale, trăgând după el calul.

-Ne-am rătăcit, îi spuse el calului. Și nu văd pe nimeni caare să ne îndrume către cel mai apropiat oraș.

Calul forță și-și întoarse capul. În spate se vedea o căruță.

-Ei, spuse cavalerul, se pare că avem noroc.

Când ajunse în dreptul lor, vizitiul opri căruța și-l întrebă pe cavaler:

-Cu ce vă pot fi de folos?

-Ne-am rătăcit, îi spuse cavalerul. Ne poți îndrepta spre cel mai apropiat oraș?

-Desigur, nobile cavalier. Iată, acesta este drumul. Și vizitiul își aținti drumul către miază noapte.

-Mulțumesc, om bun. Cine ești?

-Cu voia luminății tale, sunt negustor de jucării. Umblu din sat în sat și vând păpuși și soldaței de lemn.

-Ține un ban și să ai vânzare bună, îi zise cavalerul.

Negustorul luă banul, îl cântări în palmă și exclamă:

-Măi, să fie! E câștigul meu pe câteva luni bune! Ura!

Și porni în grabă, zorind căruța peste văi și dâmburi.

-Adevărat, făcu cavalerul. Ești chiar un cadou potrivit. Care este numele tău? Întrebă cavalerul.

-Am unul special. Mi se spune Mister Jester.

-Foarte potrivit. Așa îți voi spune și eu. Și cavalerul încălecă degrabă și făcu cale întoarsă.

-Așa repede te-ai întors, cavaler? făcu împăratul. Ai găsit pe cineva dispus să-mi fie bufon?

-Da, Luminăția Ta, spuse cavalerul, și-i întinse cutiuța. Împăratul o apropiă de curiozitate, o mirosi, o zgârie cu unghia. Atinse butonașul capacului și Mister Jester își făcu apariția:

-Bau!

Împăratul izbucni în râs și începu să bată din palme:

-Bravo, bravo! Cavaler, ai făcut o ispravă bună.

Din ziua aceea Mister Jester rămase la palat. Se simțea foarte bine, și considera tratamentul cu tarte foarte potrivit, atât pentru ten cât și pentru stomăcelul său. Împăratul era din nou fericit. Până în ziua în care un curtean se năpusti pe ușă foarte alarmat, cu o veste nu tocmai plăcută:

-Balaurul! S-a întors balaurul!

Balaurul locuia doar la câțiva kilometri de castel, în spatele colinelor verzi. În

Cavalerul porni la drum. După câțiva pași observă în colb ceva strălucitor. Se aplecă și privi cu atenție. Era o cutie micuță, roșie. Cavalerul o ridică și, suflând praful, o deschise. Din ea sări o paiață caraghioasă, prinsă de cutie cu un arc.

-Ia te uită, făcu cavalerul, ce jucărie simpatcă! Probabil că a sărit din căruța negustorului.

-Păi dacă mă așază mereu în margine!? făcu simpatica jucărie.

-Ia te uită, vorbește!

-De ce nu? Cel care m-a făcut mi-a alcătuit o sumedenie de mecanisme delicate, mai ceva decât un ceas.

Își deschise hăinuța, arătându-și cu mândrie toate roțițele și arcurile.

-Un cadou foarte potrivit pentru împărat, cugetă cavalerul.

fiecare an își lua un concediu lung, și pleca tocmai pe Muntele Balaurilor, unde se distra preț de câteva luni bune.

-Vai! făcură curtenii.

-Vai! făcu și primul ministru. Majestate, ce ne facem?

-E un balaur rău? Întrebă Mister Jester.

-Nu, îi spuse împăratul. Adică nu știm. Nu prea iese din castel. Dar totuși e un balaur, și balaurii trebuie învinși.

Împăratul căzu pe gânduri.

-În tinerețe obișnuiam să fac eu acest lucru, dar acum sunt prea bătrân. Îl voi trimite pe cavaler. Chemați-l.

Cavalerul nu se arătă foarte bucuros de misiunea ce i se încredința. Dar...

(Va urma)

POVEȘTILE LUI JESTER

Eu am să plec puțin din Împărăție.
Ministrul îmi va lua locul până mă voi
întoarce.
Să fii cuminte, Miniștre, altfel...

Am înțeles,
Majestate!

Nu vă faceți griji, Sire.
Totul va merge ca pe
roate. Nu trebuie
să vă bateți capul
cu nimic.

Hm, nu mă
îndoiesc.
Totul va fi bine.

Regel! În sfârșit sunt stăpân pe
Împărăție! Sunt singurul stăpân!
O să vedeți voi ce-o să fie!

Iar tu, piticule, fă-mi o plecăciune! Să te vad!
Pleacă-te în fața regelui tău Acum, pe loc.
Vreau supunere!

Ba să-mi fie cu iertare, dar nu mă plec în
fața nimănui. Așa că poți să-ți pui pofta-n
cui. Găsește pe alții să-ți facă plecăciuni,
eu unul nu mă plec.

Pitic obraznic, ai să te pleci în fața mea,
chiar mâine dimineață, fie că vrei sau nu.
Și acum piei din ochii mei!
Să nu te mai vad!

Te sfătuiesc să nu faci prostii de care
să afie Împăratul, că altfel vei domni în
temniță multă vreme.

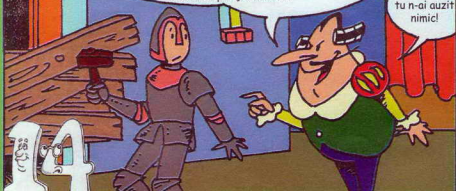
Și totuși mâine se va pleca în fața mea.
Voi micșora ușa sălii tronului, astfel
încât oricine ar vrea să intre va fi
 nevoit să se oplece. Sunt un geniu,
un geniu în viață!

Luați scânduri și astupați ușa. Lăsați
doar un lat de palmă. Repede, în seara
asta, că altfel vă arunc în temniță
pe toți!
Neisprăviților!

Așa, foarte bine! Astupați totul. Doar un lat de palmă să lăsați.
Acum eu sunt regele! Și voi rămâne Majestatea Sa va avea un
accident nefericit... O stâncă desprinsă...
M-am ocupat și de asta...

Ssst,
tu n-ai auzit
nimic!

Majestatea Mea, augusta mea
Majestate. Măine... Jester se va pleca în
sfârșit în fața mea... a regelui...
Noapte bună!

Cum sã faci o plecãciune

www.povesteauijester.blogspot.com

Text si desene:
Valentin Cristescu

POVEȘTILE LUI JESTER

O plimbare prin parc

www.povesteauijester.blogspot.com

Text si desene:
Valentin Cristescu

va urma

POVEȘTILE LUI JESTER

Cine ești și ce cauți
în camera regală?
De ce te ascunzi
după
butoi?

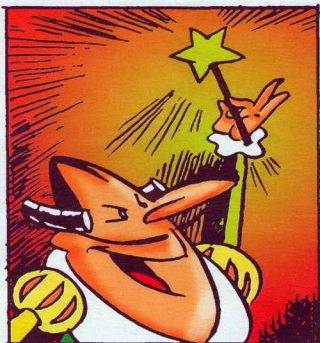
Sunt vrăjitoarea Mi-
randolina, și mă ascund
de Ministru. Vrea să-mi
fure bagheta magică.
E o baghetă foarte
periculoasă.

Dacă te gândești la ceva,
acel lucru se îndeplinește
pe dată, chiar dacă nu-l
rostești.

Aha, aici erai! Mirandolina, ba-
gheta aceea îți aparține. Unde ai
ascuns-o? A, iat-o, e sus pe raft.
Perfect, se pare că n-am venit
degeaba. Bagheta aceasta mi se
potrivește de minune.

Și acum să-i facem o vizită împăratului. Mă voi distra de
minune. Bagheta aceasta poate transforma pe oricine în
orice. Treaba asta îmi convine de minune. Încă puțin și
întreg regatul va sta la picioarele mele.

Hahaha!!!!

Sper că ai idee ce poate
face această baghetă. Un
singur gând nepotrivit și se
poate întâmpla o
nenorocire.

Deloc! Gândurile mele sunt curate ca
lacrima. Oricum, cred că nici bagheta
nu mi le poate citi. Cred că e puțin
supraevaluată toată
povestea asta...

O plimbare prin parc (2)

www.povesteauijester.blogspot.com

Text si desene:
Valentin Cristescu

POVEȘTILE LUI JESTER

De ziua lui Jester, întreaga împărăție se pregătește de sărbătoare. Se pregătesc focuri de artificii, o masă bogată, jocuri și concursuri pentru toți locuitorii împărăției.

Sărbătoritului i s-a copt un tort pufos, cu cremă de căpșuni și ciocolată. Din toată serbarea, gândul lui Jester se află doar la tort. Dorește să-l vadă înainte de serbare, și, cu toate că Împăratul nu vrea să i-l arate, Jester a reușit să-l înduplece.

Îată-l, fericit, țopăind vesel către castel, decis să guste măcar un degețel de cremă pufosă.

Tra-la-la, mă îndrept spre castel să gust puțină cremă pufosă. Poate și puțină ciocolată, sau o bucățiță de căpșune. Tra-la-la...

Vai, ce tort minunat! Ce tort superb, ce tort gustos, ce tort pufos, ce tort delicios, ce tort... ce tort...

Trebuie să gust măcar o bucățiță una cât de mică, o căpșunică, un degețel de cremă...

Mmm... mm!!!

Jester, te sfătuiesc să încui tortul în debara. Astfel vei rezista mai ușor tentației și toți vor avea parte de o felie. Ascultă te rog sfatul unui bătrân rege înțelept și încuie tortul în debara.

Ah, tortulețule, tortulețule, te-am închis eu în debara, dar mâine te gust pe tot, până nu mai rămâne nimic.

Însă aroma tortului, ieșită pe fereastră, a ajuns la nările Balaurului cel Rău, care era și foarte pofticios.

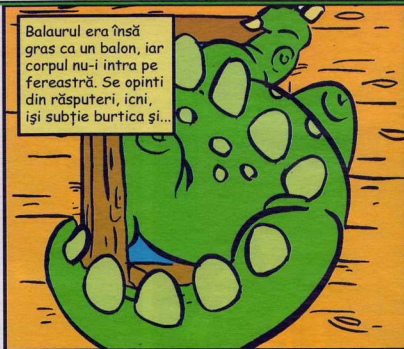
Aniversarea

www.povesteluijester.blogspot.com

Text si desene:
Valentin Cristescu

Acesta și-a băgat capul pe fereastră, adulmecând lăcom aroma dulce. Mmm, ce bunătațe!

Balaurul era înșă gras ca un balon, iar corpul nu-i intra pe fereastră. Se opinti din răputeri, icni, își subție burta și...

...În cele din urmă alunecă pe sacii de făină ce zăceau sub geam, acoperind camera de un praf gros și alb. Totul se umple de făină, de ninsese ca de Crăciun.

Făina îi gâdila nările și Balaurul simți nevoia să strănute. Cum balaurii nu strănută decât flăcări și cum depozitul era plin de artificii vă închipuiți cam ce urmează se se întâmple...

Oau! A început petrecerea mai devreme?

Din toată isprava cel care a avut de suferit a fost tortul. Dacă Jester nu l-ar fi gustat înainte de vreme tortul ar fi fost și acum...

...întreg!

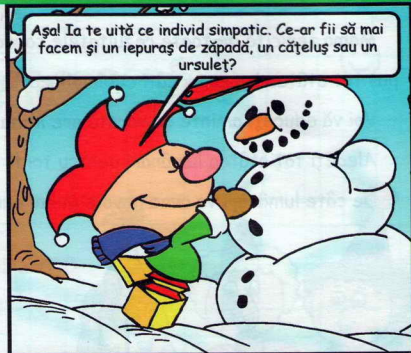

POVEȘTILE LUI JESTER

Minunată zăpadă, Carolina. Ce zici de un om de zăpadă? O idee minunată, nu-i așa? Voi avea nevoie de puțin ajutor.

Super! Hai să ne așternem pe lucru.

Așa! Ia te uită ce individ simpatic. Ce-ar fii să mai facem și un iepuraș de zăpadă, un cățeluș sau un ursuleț?

Așa! Artistul și-a spus cuvântul. Un iepuraș, un cățeluș... Un adevărat grup statuar. Ce părere ai, Carolina? Știu, nici nu trebuie să-mi spui: e minunat.

Uau, ce idee grozavă mi-a venit! Măine e ziua împăratului. Sculpturile acestea sunt un cadou excelent. Se va bucura mult.

Amice, ce e cu omuleții de zăpadă în Curtea Regală? Măine împăratul va lua prima lecție de schi, iar sculpturile tale blochează pista.

Sunt un cadou și împăratul le va aprecia. Le las acolo!

Ba ai să cureți imediat locul! În zece minute să nu mai văd nici urmă de omuleți de zăpadă. M-ai înțeles?

Omul de zăpadă

www.povestealujester.blogspot.com

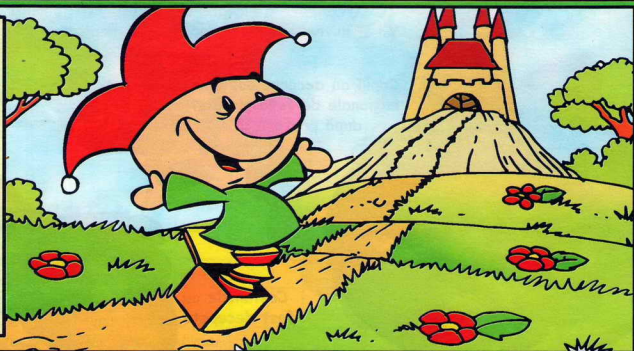
Text și desene:
Valentin Cristescu

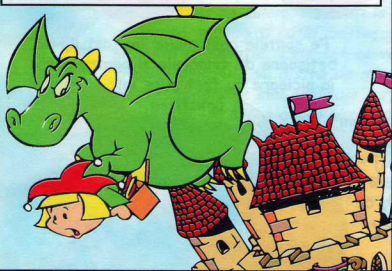

POVEȘTILE LUI JESTER

Q zi ca oricare alta în Împărăția Minunată. Brutarii coceau pâine, potcovarii potcoveau caii, plăcintarii învârteau plăcintele, croitorii croiau haine, armurierii meșteșureau armuri. Nimeni nu bănuia că în după amiaza aceleași zile un lucru neobișnuit se va întâmpla cu unul dintre eroii noștri.

Mai puțin cuminte, Balaurul cel Rău s-a decis s-o răpească pe Carolina și s-o ducă în castelul său. Când a observat dispariția, Împăratul l-a chemat la el pe Cavalier.

Majestate, mie nu-mi plac războaiele. Sunt un cavalier fricos. N-o pot ajuta pe Carolina. Cred că cel mai în măsură e Jester.

Fie. Îi voi trimite pe Jester. Istețimea lui face mai mult decât armele tale.

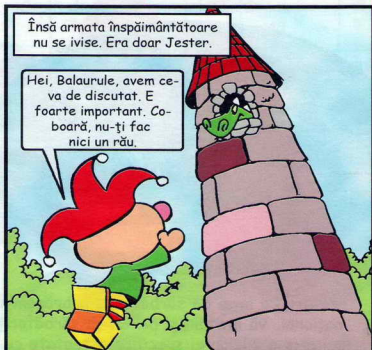
În acest timp, prizoniera Carolina îl certa aprig pe Balaurul cel Rău.

Balaur rău și hain, dă-mi drumul imediat! Împăratul va abate asupra ta o armată înspăimântătoare.

Însă armata înspăimântătoare nu se ivise. Era doar Jester.

Hei, Balaurile, avem ceva de discutat. E foarte important. Co-boară, nu-ți fac nici un rău.

Butoiul

www.povestealuijester.blogspot.com

Text si desene:
Valentin Cristescu

Ca unui prieten îți spun: o armată numeroasă se află pe drum. Trebuie să te salvezi. Îți sunt prieten și am de gând să te ajut, altfel te vor scărmana de-ți vor merge solzii și nu cred că-ți va plăcea...

Ascunde-te în butoiul acesta, voi spune că ai fugit către Muntele Balaaurilor. Îi vom lăsa să se îndepărteze și apoi poți ieși liniștit. Nu-ți face griji, totul e sub control.

Nu te teme, butoiul are găuri pentru respirat. E curat, a fost plin cu varză murată, ce are o aromă plăcută. Repede, aud pași, e timpul să ne grăbim! Tropotele cailor se aud până aici! Nu mai e timp...

N-aud nimic, dar fie... Intru în butoi... Ajută-mă te rog!

Cavaliere, ai ajuns prea târziu. Balaurul nu e aici. A plecat pe Muntele Balaaurilor. Și-a luat și ursulețul de pluș cu el. Dacă te grăbești îl prinzi din urmă. Pe Carolina o salvez eu, nu-ți face griji. Drum bun și noroc la vânătoare.

Cum, ce se află în butoi? E gol. Uite, îl rostogolesc, să-ți demonstrez că nu se află nimic înăuntru. E gol-goluț, privește ce sprinten sare. Oare un butoi plin ar fi sărit așa frumos?

Se zice că butoiul s-a rostogolit zile întregi, până s-a oprit într-un ulm bătrân. Și iată cum Balaurul cel Rău a mai învățat o lecție, una zdrcinată.

POVEȘTILE LUI JESTER

Ce amuzant, dragă Jester! Întotdeauna mă faci să râd în hohote! Ești bufonul ideal! Să-ți arunc niște tarte cu frișcă în față?

În calitate de șambelan regal nu-i pot permite acestei paițe să devină mai populară ca mine. Cunoșc adresa unui meșter păpușar. Va confecționa o paiță mai bună și mai... ascultătoare!

Păpușarul, la indicațiile șambelanului, confecționează un Jester asemănător, însă... cu picioare.

Tatăl meu este șambelanul. Eu pe el îl ascult. Eu sunt Jester cel Rău! Jester cel bun trebuie să dispară!

Vai, ce frumos! Un bufon cu picioare, mai bun decât cel din cutie. Îmi place, îmi place! Jester cel nou, ești favoritul meu. Jester cel vechi să plece!

Îmi pare rău, Jester, dar postul tău a fost ocupat de un alt Jester. Fă-ți bagajul și pleacă.

